

بررسی اثر پروپوتوک بومی لاکتوباسیلوس پلاتاروم زیرگونه پلاتاروم PTCC 1896 بر طول عمر با استفاده از مدل نماتود سینورابدایتیس الگانس به صورت درون‌تنی

صفورا اکبری علویجه^۱، صبیحه سلیمانیان زاد^{۲*}، محمود شیخ زین الدین^۴

۱- دانشجوی دکترای گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

۲- استاد گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

۳- رئیس پژوهشکده زیست فناوری و مهندسی زیستی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

۴- دانشیار گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران.

(تاریخ دریافت: ۹۶/۰۷/۰۳ تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۸/۲۰)

چکیده

اولین اثر مشاهده شده ناشی از مصرف باکتری‌های پروپوتوک موجود در محصولات تخمیری بر پایه شیر، افزایش طول عمر مصرف کننده بود که برای این اثر لازم است پروپوتوک‌ها در روده میزان کلونیزه شوند. هدف از این مطالعه بررسی توانایی کلونیزه شدن سویه پروپوتوک بومی لاکتوباسیلوس پلاتاروم زیرگونه پلاتاروم PTCC 1896 در لوله گوارشی نماتود سینورابدایتیس الگانس با مقایسه با اشریشیا کلی OP50 به عنوان منع غذایی استاندارد برای نماتود مطالعه و همچنین اثر این سویه‌ها بر طول عمر نماتود به صورت درون‌تنی بود. در این تحقیق همچنین از لاکتوباسیلوس رامنوسوس GG که یک پروپوتوک رایج تجاری است به عنوان کنترل مثبت استفاده شد. برای تعیین دوز بهینه پروپوتوک‌های مورد استفاده، اثر غلظت‌های ۰/۰۱، ۰/۰۱ و ۱۰ میلی‌گرم از سویه‌های میکروبی مورد مطالعه، بر طول عمر نماتود بررسی شد. نتایج نشان داد، لاکتوباسیلوس پلاتاروم زیرگونه پلاتاروم PTCC 1896 با دوز ۱/۰ میلی‌گرم سلول باکتریایی در هر پلیت طول عمر نماتود سینورابدایتیس الگانس را به میزان ۹۵/۳٪ در مقایسه با گروه کنترل که با اشریشیا کلی OP50 تغذیه شدند، افزایش داد. همچنین آزمون کلونیزه شدن سویه لاکتوباسیلوس پلاتاروم زیرگونه پلاتاروم PTCC 1896 نشان داد که از توانایی چسبندگی خوبی به سلول‌های اپتیلیال روده نماتود، در مقایسه با لاکتوباسیلوس رامنوسوس GG برخوردار است. در مجموع می‌توان گفت که مصرف پروپوتوک بومی لاکتوباسیلوس پلاتاروم زیرگونه پلاتاروم PTCC 1896 با قابلیت کلونیزه شدن در روده، امکان تولید محصولات فراسودمند حاوی این میکروارگانیسم را با هدف افزایش طول عمر میزان فراهم می‌کند.

کلید واژگان: پروپوتوک، سینورابدایتیس الگانس، طول عمر، کلونیزه شدن، فراسودمند.

میکروبی و مقاومت به تنش‌های حین فرآیند مواد غذایی در مقایسه با سایر میکرو ارگانیسم‌های رایج در صنعت، که از خارج از کشور و با صرف ارز تهیه می‌شوند، بسیار کارآمدتر است [۶-۷].

بسیاری از دانسته‌های کنونی در علوم بیولوژی و پزشکی از پژوهش‌های اولیه روی مدل‌های حیوانی به دست می‌آید. یک ارگانیسم مدل، موجود زنده‌ای است که مطالعات گسترده برای درک پدیده زیستی خاص روى آن انجام می‌شود، با این هدف که یافته‌های به دست آمده قابل تعیین دادن به سایر ارگانیسم‌های دیگر باشد. در انتخاب یک مدل مناسب برای مطالعه اثر رژیم‌های غذایی بر بهبود فلور میکروبی دستگاه گوارش سعی می‌شود حتی‌الامکان محدودیت‌ها کاهش یافته و امور مربوطه تسهیل گردد. البته سرعت، دقت و هزینه‌های مطالعه نیز در این انتخاب اثرگذارند. با وجود مزایای فراوان استفاده از موش‌ها به عنوان مدل برای تحقیقات بیولوژیک، هزینه‌های زیاد کار با این حیوان برای مطالعات طول عمر و پیچیدگی فلور میکروبی روده، بررسی مکانیسم اثر رژیم‌های غذایی مختلف را مشکل می‌سازد و لزوم استفاده از مدل‌های ساده‌تر و با هزینه نگهداری کمتر را نشان می‌دهد [۷].

در سال ۱۹۷۴، برای نخستین بار سیدنی برنر^۴ نماتود سینورابدا/ایتیس الگانس^۵ را به عنوان یک موجود زنده برای مدل‌های تحقیقاتی درزمینه بیولوژی و علوم اعصاب معرفی کرد [۸]. سینورابدا/ایتیس الگانس یک نماتود خاکزی، آزاد و غیرانگل است که استفاده از آن در آزمایشگاه‌های تحقیقاتی بی‌خطر و رایج می‌باشد. بدن یک سینورابدا/ایتیس الگانس بالغ حدود یک میلیمتر طول دارد، شفاف بوده و به سهولت قابل دستکاری و مشاهده می‌باشد. منع غذایی استاندارد این نماتود باکتری اشریشیا کلی OP50 است و به آسانی و ارزانی می‌توان آن را به تعداد زیاد در آزمایشگاه پرورش داد. چرخه زندگی سینورابدا/ایتیس الگانس کوتاه است و از زمان تخم بودن تا تخم گذاری حدود سه روز طول می‌کشد. در شکل ۱ طرح شماتیک چرخه زندگی این نماتود ارائه شده است.

4. Sydney Brenner
5. *Caenorhabditis elegans*

۱- مقدمه

مچنیکوف در سال ۱۹۰۷، مشاهده کرد که مصرف مدام محصولات لبنی تخمیری اثر مثبت بر طول عمر افراد دارد و مفهوم پروبیوتیک را برای اولین بار معرفی کرد. پروبیوتیک‌ها طبق تعریف تأیید شده توسط انجمن علمی بین‌المللی پروبیوتیک و پریبیوتیک (ISAPP)^۱ در سال ۲۰۱۴ میکروارگانیسم‌های زنده‌ای (باکتری یا مخمر) هستند که می‌باشد از نظر متابولیکی در محصول ثابت و فعال باقی بمانند، در طول مسیر قبل از مرحله هضم به تعداد زیاد زنده مانده، خود را به سلول‌های اپیتلیال^۲ روده برسانند، کلونیزه شوند و آثاری سودمند را در روده میزبان باقی گذارند [۱]. که برآیند تمامی این آثار سودمند می‌تواند منجر به افزایش طول عمر میزبان شود. یکی از چالش‌های اصلی در تولید محصولات پروبیوتیک، ناکارآمد بودن سویه‌های پروبیوتیک تجاری است. باکتری‌های پروبیوتیک پس از ورود به بدن میزبان می‌باشد با فلور میکروبی طبیعی روده رقابت کنند، در این حالت هر چه با محیط سازگارتر باشند احتمال اینکه بتوانند زنده بمانند و آثار فراسودمند خود را اعمال کنند بیشتر است. فلور میکروبی بومی هر منطقه، ترکیبات بازدارنده‌ای از قبیل باکتریوسین‌ها را ترشح می‌کنند که از تکثیر، رشد و فعالیت متابولیکی سویه‌های پروبیوتیک تجاری جلوگیری می‌کند. همچنین منشأ و خاستگاه پروبیوتیک‌ها، بر قدرت اتصالشان به سلول‌های اپیتلیال روده و ثبات آنها در دستگاه گوارش کاملاً تأثیرگذار است. تمامی این اثرات، مرتبط با تولید انواع آنزیمهای متنوع سازگار با سوبستراهای موجود در محیط زندگی انسان و خواص بیوستزی منحصر به فرد این سویه‌های بومی است [۲]. موارد مذکور ضرورت جداسازی و شناسایی سویه‌های بومی و بررسی اثرات بیولوژیک آنها را مشخص می‌سازد. سویه لاکتوپاسیلوس پلانتاروم زیرگونه پلانتاروم PTCC 1896 جدا شده از مدفوع نوزاد ۱۹ ماهه به عنوان یک پروبیوتیک بومی توسط میرلوحی و همکاران در سال ۲۰۰۸ شناسایی شد. تا کنون پروبیوتیک بودن این سویه به صورت بروزنی^۳، به اثبات رسیده، همچنین مطالعات نشان داده است که این باکتری از نظر خصوصیات تکنولوژیکی از قبیل تولید انواع متابولیت‌های

1. International Scientific Association of Probiotics and Prebiotics
2. Epithelial cells
3. In vitro

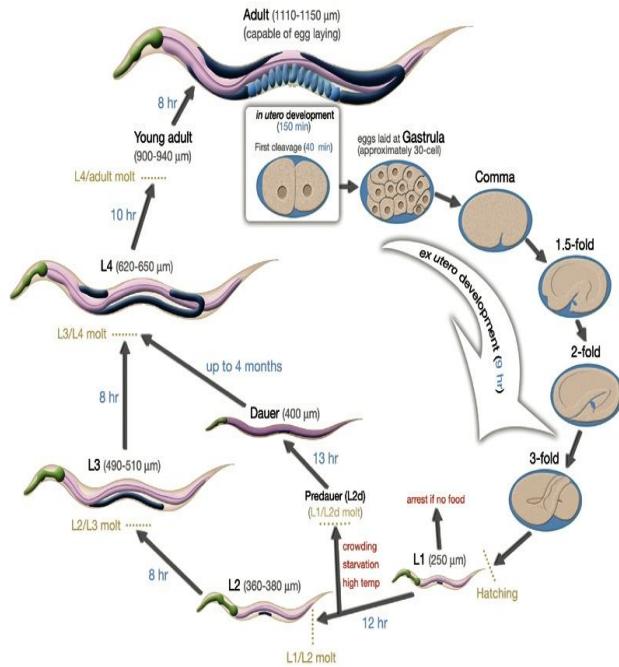
۲- مواد و روش‌ها

۱-۲- باکتری‌ها، نماتود و محیط‌های کشت

سویه‌های لاکتوبراسیلوس پلاتاروم زیرگونه پلاتاروم PTCC 1896 و لاکتوبراسیلوس رامنوسوس GG موجود در کلکسیون میکروبی آزمایشگاه میکروبیولوژی مواد غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان به عنوان پروریوتیک در این مطالعه انتخاب شدند. سینورابادا/ایتیس الگانس N2 (Wild Type) و اشریشیا کلی OP50 (منبع غذایی استاندارد نماتود) از مرکز ژنتیک سینورابادا/ایتیس الگانس^۰ واقع در مینه‌سوتا، امریکا MRS broth تهیه شد. باکتری‌های پروریوتیک در محیط کشت Nutrient^۶ و باکتری اشریشیا کلی OP50 در محیط کشت broth در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد فعال شدند. برای سنجش طول عمر، نماتودها روی پلیت‌های حاوی محیط کشت NGM^۷ غنی شده با نیستاتین (۵ mg/mL) و استرپتومایسین (۱ mg/mL) کشت داده شدند. فرمول تهیه محیط کشت NGM و بافرهای مورد استفاده در این مطالعه اعم از محلول Bleach و بافرهای M9 و S در پیوست ۱ آمده است. کلیه محیط‌های کشت و مواد شیمیایی مورد استفاده از شرکت‌های مرک (آلمان) و یا سیگما (امریکا) تهیه شد.

۲-۲- آماده‌سازی تیمارها

به منظور آماده‌سازی پلیت‌های مربوط به هر تیمار ابتدا کشت شبانه^۸ از سویه‌های پروریوتیک و اشریشیا کلی OP50 در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد تهیه شد و سوسپانسیون های میکروبی توسط سانتریفیوژ (سیگما^۹، 6K15، آلمان) (۱۳۰۰ ×g) دقیقه) تهیه و با نرمال سالین تحت شرایط مذکور دوبار شسته شدند. سوسپانسیون میکروبی هر سویه به صورت جداگانه با غلظتها^{۱۰/۱، ۰/۱ و ۱۰ میلی‌گرم سلول باکتریایی در هر پلیت روی محیط کشت NGM پخش شدند [۱۰]. بدین ترتیب پلیت‌های مربوط به تیمارهای مورد مطالعه برای کشت نماتود سینورابادا/ایتیس الگانس آماده شدند. در ادامه نحوه کشت این نماتود توضیح داده می‌شود.}

Fig 1 Life cycle of *Caenorhabditis elegans* (www.wormatlas.org)

طول عمر این نماتود در شرایط بهینه از نظر دما (۱۵ تا ۲۵ درجه سانتیگراد) نزدیک به ۲ تا ۳ هفته است. در مقایسه با استفاده از جانوران مدل دیگری مثل موس ، چرخه زندگی سینورابادا/ایتیس الگانس، مدت زمان لازم برای کار آزمایشگاهی را کاهش داده و به انجام مطالعات بیولوژیکی و طول عمر سرعت می‌بخشد [۷]. علت انتخاب سینورابادا/ایتیس الگانس به عنوان یک مدل سیستم مناسب خصوصاً برای مطالعه اثرات پروریوتیک‌ها، شباهت بسیار زیاد سلول‌های اپیتلیال روده‌ای آن با اپیتلیوم روده‌ای انسان است. سلول‌های اپیتلیال سینورابادا/ایتیس الگانس از نوع قطبی با میکروولیهای^۱ متصل به یک ترمینال وب^۲ تشکیل شده از اکتین^۳ و رشته‌های حد老子^۴ است. با توجه به شباهت ساختاری سلول‌های روده و همچنین شباهت ژنتیکی قابل توجه (۴۰٪ همولوگ) بین سینورابادا/ایتیس الگانس و انسان، این نماتود مدل مناسبی برای مطالعه روی اثرات پروریوتیک‌ها محسوب می‌شود [۹].

هدف از پژوهش حاضر بررسی امکان کلونیزه شدن پروریوتیک PTCC بومی لاکتوبراسیلوس پلاتاروم زیرگونه پلاتاروم 1896 رامنوسوس GG به عنوان یک پروریوتیک رایج تجاری، توسط مدل ارگانیسم سینورابادا/ایتیس الگانس به صورت درون تنی بود.

5. *Caenorhabditis* Genetic Center (CGC)

6. Man Rogosa Sharpe Broth

7. Nematode Growth Medium

8. Overnight

9. Sigma

1. Microvilli

2. Terminal web

3. Actin

4. Intermediate filaments

بالا رفتن از دیواره پلیت، یا بازشدن تخم درون بدنه از بین رفته بودند از آزمایش حذف شدند [۱۲].

۵-۲- آزمون کلونیزه شدن پروبیوتیک‌ها توسط سینورابدا/تیسیس الگانس

تعداد ۱۰ عدد نماتودهای فاز L4، به هر یک از پلیت‌های حاوی ۰/۱ و ۱ میلی‌گرم سلول باکتریایی لاکتوپاسیلوس پلاتناروم زیرگونه پلاتناروم ۱۸۹۶ PTCC، لاکتوپاسیلوس رامنوسوس GG و اشریشیا کلی OP50 به طور جداگانه منتقل شدند. پس از ۵ روز، ۱۰ نماتود به صورت تصادفی در یک میکروتیوب حاوی بافر M9 دوبار سانتریفیوژ (g_x ۱۳۰۰× ۱۳۰۰) ۱ دقیقه) شدند و بعد از شستشو و جدا کردن مایع رویی، ۱۰۰ میکرولیتر اتانول ۷۰٪ اضافه شد تا سطح بدنه نماتودها استریل گردد. پس از ۲۰ ثانیه، ۱ میلی‌لیتر بافر M9 اضافه شد تا غلظت نهایی اتانول به ۶/۴٪ کاهش یابد. پس از استریلیزاسیون سطحی نماتودها، Triton X-100 با غلظت ۱٪ به بافر اضافه شد و با استفاده از دستگاه Tissuelyser II (کیاژن^۳، امریکا) هموژن شده و محتویات روده استخراج شدند. بافر به دست آمده پس از رقیق سازی روی محیط‌های کشت MRS agar برای لاکتوپاسیلوس‌ها و agar Nutrient agar برای اشریشیا کلی OP50 کشت داده شدند [۱۳].

۶- آنالیز آماری

کلیه آزمایشات در سه تکرار انجام شد و داده‌های به دست آمده به صورت (انحراف معیار ± میانگین) گزارش شد. داده‌های مربوط به سنجش طول عمر به روش کاپلان-مایر و توسط نرم افزار SPSS (نسخه ۱۷) تحلیل شد و نمودارها توسط همین نرم افزار رسم شد. داده‌های به دست آمده در بخش کلونیزه شدن با استفاده از نرم افزار SAS (نسخه ۹) تحلیل گردید. آنالیز واریانس یکطرفه در قالب طرح کاملاً تصادفی و با آزمون LSD به منظور مقایسه میانگین‌ها مورد استفاده قرار گرفت.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- سنجش طول عمر

طبق نتایج به دست آمده، تغذیه سینورابدا/تیسیس الگانس با سویه‌های لاکتوپاسیلوس پلاتناروم زیرگونه پلاتناروم PTCC

۳-۲- تهیه کشت همزمان از نماتود

سینورابدا/تیسیس الگانس

پس از شستشوی چهار پلیت حاوی تعداد کافی از تخم‌های نماتود سینورابدا/تیسیس الگانس، پیش تیمار آنها با استفاده از محلول Bleach تازه تهیه شده، با هدف حذف سینورابدا/تیسیس الگانس‌های بالغ و هماهنگ‌سازی^۱ نماتودها از نظر سن انجام شد. نماتودها درون محلول ذکر شده به مدت یک دقیقه ورتکس شده، و سپس با بافر S توسط سانتریفیوژ (g_x ۱۳۰۰× ۳۰۰ تا ۲۰۰ تا ۳۰۰ تخم) ۱ دقیقه) شستشو داده شدند. سپس تخم‌ها (۲۰۰ تا ۱۸۰ در بافر M9 تحت دمای ۲۰ درجه سانتیگراد به مدت ۱۸ ساعت نگهداری شدند تا جمعیت مناسب از نماتود سینورابدا/تیسیس الگانس در فاز رشد L1 به دست آید. سپس نماتودها به پلیت‌های ۶ سانتی متری حاوی NGM که روی آن ۵۰ میکرولیتر از کشت سلولی باکتری اشریشیا کلی OP50 به عنوان منبع غذایی پخش شده بود، منتقل شده و به مدت ۴۸ تا ۶۰ ساعت در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد گرمخانه گذاری شدند تا به فاز رشد L4 برسند. نماتودهای جمع آوری شده از سطح پلیت توسط بافر M9، پس از سه بار شستشو با بافر S با استفاده از سانتریفیوژ تحت شرایط فوق الذکر، به یک پلیت NGM استریل فاقد باکتری منتقل شدند [۱۱].

۴- سنجش طول عمر سینورابدا/تیسیس الگانس

طول عمر سینورابدا/تیسیس الگانس طبق روش معرفی شده توسط ایکدا و همکاران^۲ (۲۰۰۷) تحت تاثیر غلظت‌های مختلف PTCC سویه‌های لاکتوپاسیلوس پلاتناروم زیرگونه پلاتناروم ۱۸۹۶ و لاکتوپاسیلوس رامنوسوس GG بررسی شد. بدین منظور، پس از بررسی با استریو میکروسکوپ^۳ (Olympus SZX16، ژاپن) و حصول اطمینان از رسیدن نماتودهای فاز L1 به فاز L4 در مورد هر تیمار ۵۰ نماتود فاز L4 نماتود در هر پلیت) به پلیت مورد نظر منتقل و در دمای ۲۲ درجه سانتیگراد نگهداری شدند. نماتودها با فواصل سه روزه به پلیت‌های تازه انتقال داده شد، و هر ۲۴ ساعت تعداد نماتودهای زنده و مرده، پس از مشاهده میکروسکوپی در هر تیمار ثبت گردید. همچنین نماتودهایی که به طور اتفاقی بر اثر

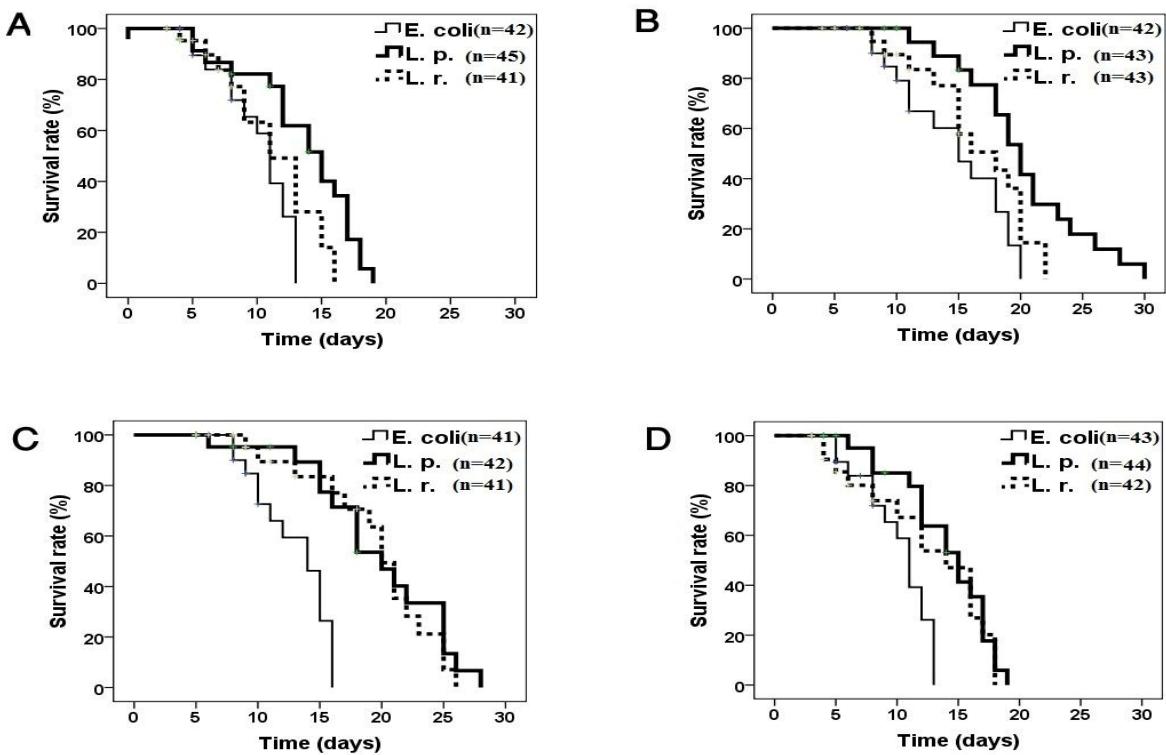
1. Synchronization

2. Ikeda et al.

3. Stereo Microscope

سوسپانسیون میکروبی، تأییدکننده وابسته بودن اثر مشاهده شده به دوز مصرفی بود (جدول ۱).

۱۸۹۶ و لاکتوبراسیلریس رامنوسوس GG طول عمر این نماتود را نسبت به تغذیه با اشتریشیا کلی OP50 افزایش داد (شکل ۲). همچنین، نتیجه‌ی استفاده از غلظت‌های مختلف

Fig 2 Effect of *L. plantarum* subspecies *plantarum* PTCC 1896 and *L. rhamnosus* GG on survival rate of *C. elegans* compared to *E. coli* OP50, A: 0.01 mg bacterial cell/plate; B: 0.1 mg bacterial cell/plate; C: 1 mg bacterial cell/plate; D: 10 mg bacterial cell/plate.

Table 1 Effect of bacterial concentration on the average age of *C. elegans*

Bacterial cell concentration (mg/plate)	Average age (days)		
	<i>L. plantarum</i> PTCC 1896	<i>L. rhamnosus</i> GG	<i>E. coli</i> OP50
0.01	12.61±0.83 ^c	11.36±0.90 ^d	10.92±0.89 ^c
0.1	20.20±1.20 ^a	16.62±1.05 ^b	14.75±1.02 ^a
1	19.97±1.32 ^a	19.58±1.21 ^a	13.05±0.70 ^b
10	14.06±0.86 ^b	12.67±1.18 ^c	10.19±0.66 ^d

Mean ± SD (n=3), Significant at $p < 0.05$ in the same column.

کاهش طول عمر نماتود سینورابدا/ایتیس الگانس شد، که این نتیجه را می‌توان به دلیل وجود شرایط گرسنگی طی دوره رشد در نظر گرفت [۱۰]. اختلاف میانگین در غلظت‌های ۱ و ۱۰ میلی‌گرم لاکتوبراسیلریس پلانتروم زیرگونه پلانتروم PTCC 1896 در هر پلیت معنادار بود ($p < 0.05$) و غلظت ۰/۱ میلی‌گرم به عنوان دوز بهینه معرفی شد، که استفاده از آن نسبت به دوز مشابه اشتریشیا کلی OP50 در گروه کنترل به

نتایج همچنین نشان داد که با مصرف غلظت ۱۰ میلی‌گرم از هر یک از سویه‌های مورد استفاده، میانگین طول عمر سینورابدا/ایتیس الگانس کاهش پیدا کرد. این امر شاید به تغییرات شرایط شیمیایی دستگاه گوارش سینورابدا/ایتیس الگانس به دلیل افزایش متابولیت‌های در دسترس حاصل از کلونیزه شدن پروبیوتیک‌ها مربوط بوده است [۱۰]. از سوی دیگر غلظت ۰/۰۱ میلی‌گرم سوسپانسیون میکروبی نیز باعث

ترکیبات انژی زا به هنگام تغذیه بر روی پروبیوتیک‌ها منجر به افزایش طول عمر و همچنین کاهش اندازه بدن نماتودها می‌شود. این تئوری هم در غیر پستانداران و هم در پستاندارانی مانند موش و سگ نیز به اثبات رسیده است [۱۰].

یکی از اجزاء مؤثر شناخته شده در افزایش طول عمر نماتودها کوآنزیم Q (یوبیکینون)^۳ است. این جزء لیپیدی به عنوان یک ناقل الکترون در چرخه تنفس هوایی عمل می‌کند. مطالعات نشان داده است نماتودهای تغذیه شده با موتانت هایی از اشریشیا کلی که نقص در سنتز کوآنزیم Q دارند، طول عمر بیشتری نسبت به گروه کنترل داشتند. باکتری‌های اسید لاکتیک نیز معمولاً مجموعه کامل آنزیم‌های مورد نیاز برای سنتز این کوآنزیم را ندارند و همین امر منجر به افزایش طول عمر نماتودها می‌گردد [۱۲، ۱۴]. ایشی و همکاران^۴ (۲۰۱۳) نیز مشاهده کردند که با افزودن کوآنزیم Q به محیط کشت، می‌توان طول عمر سینورابد/ایتیس الگانس را افزایش داد. لازم به ذکر است، اجزاء ناشناخته و یا متابولیت‌های باکتری‌های اسید لاکتیک نیز می‌توانند در افزایش طول عمر توسط آنها مؤثر باشند [۱۵].

DAF-16 به عنوان یک فاکتور رونویسی از خانواده forkhead، ژن‌های تشید کننده ورود به فاز داوئر^۵ را در لاروها و در نتیجه بهبود مقاومت به استرس و متعاقباً افزایش طول عمر را در نماتودهای بالغ تنظیم می‌کند [۱۶]. سینورابد/ایتیس الگانس تحت شرایط استرس زای محیطی مانند کمبود غذا یا انواع تشن‌ها مانند دمای بالای محیط وارد فاز داوئر می‌شود که در این مرحله با کاهش شدید سطح متابولیسم، کاهش سرعت حرکت حلق و به دنبال آن کاهش سطح تغذیه و تغییرات شدید در چرخه‌های متابولیکی، مقاومت خود را به تنش‌ها افزایش می‌دهد و در نتیجه طول عمر افزایش می‌یابد [۱۷]. اووه و همکاران (۲۰۰۵) نیز خانواده‌ی آنزیم‌های کیناز JNK^۶ را به عنوان یک تنظیم کننده مثبت برای DAF-16 معرفی کردند [۱۸].

دیواره سلولی در باکتری‌های اسید لاکتیک به عنوان جزء اولیه مؤثر در تحریک سیستم ایمنی به شمار می‌رود و تفاوت‌های موجود در ترکیبات دیواره سلولی در سویه‌های مختلف پروبیوتیک‌ها می‌تواند منجر به ایجاد سطوح مختلفی از

میزان ۳۶/۹۵٪ طول عمر سینورابد/ایتیس الگانس را افزایش داد. در مورد لاکتوپاسیلوس رامنوسوس GG نیز اختلاف میانگین در غلاظت‌های ۱ و ۱۰ میلی‌گرم در هر پلیت معنادار بود (p<۰/۰۵) و غلاظت ۱ میلی‌گرم به عنوان دوز بهینه در نظر گرفته شد، که استفاده از آن نسبت به دوز بهینه اشریشیا کلی OP50، ۳۲/۷۵٪ طول عمر سینورابد/ایتیس الگانس را افزایش داد. بیشترین میانگین طول عمر با تغذیه با اشریشیا کلی OP50 با استفاده از غلاظت ۰/۱ میلی‌گرم سوسپانسیون میکروبی در هر پلیت به دست آمد. راثو و همکاران^۱ (۲۰۱۳) نیز اثر تغذیه سینورابد/ایتیس الگانس با باکتری لاکتوپاسیلوس سالیوایروس FDB89 را بر طول عمر بررسی کردند. در این مطالعه میانگین طول عمر نماتودهای تغذیه شده با پروبیوتیک ۱۹/۷±۰/۵۹ روز بود که نسبت به گروه کنترل ۲۲/۱±۰/۶۵ روز (۱۱/۹٪ افزایش داشت [۱۰]). ایکدا و همکاران نیز در سال ۲۰۰۷ اثر تغذیه سینورابد/ایتیس الگانس با تعدادی از سویه‌های بیفیا-باکتریوم و لاکتوپاسیلوس را در مقایسه با اشریشیا کلی OP50 بر طول عمر مورد مطالعه قرار دادند. آنها میزان افزایش طول عمر توسط پروبیوتیک‌ها را بین ۳۳٪ - ۱۷٪ تا ۱٪ گزارش کردند. این محققین همچنین نشان دادند که اثر میکروب‌های پروبیوتیک بر طول عمر وابسته به سویه است و می‌بایست در مورد هر سویه به طور اختصاصی بررسی گردد [۱۲]. پارک و همکاران^۲ (۲۰۱۴) نیز اثر چهار سویه پروبیوتیک ایزوله شده از مدفوع نوزاد را بر افزایش طول عمر سینورابد/ایتیس الگانس گزارش کردند [۱۳]. ما حصل همه این مطالعات تأیید کننده نتایج بدست آمده در این مطالعه است. برای توضیح اثر متفاوت اشریشیا کلی و پروبیوتیک‌ها دلایل مختلفی گزارش شده است. در ادامه به مکانیسم‌های پیشنهادی اشاره شده است.

تفاوت در ترکیبات شیمیایی سازنده ساختار سلولی باکتری‌های اسید لاکتیک و اشریشیا کلی OP50 احتمالاً منجر به تفاوت در اثر تغذیه‌ای آنها بر طول عمر سینورابد/ایتیس الگانس شده است. البته این بدان معنا نیست که باکتری‌های اسید لاکتیک ساختار شیمیایی مغذی تر از اشریشیا کلی OP50 دارند، زیرا اندازه طول بدن نماتودها در طول دوره زندگی معمولاً با استفاده از پروبیوتیک‌ها کمتر است. یکی از تئوری‌های موجود در این رابطه این است که محدودیت نماتودها در دسترسی به

3. Ubiquinone

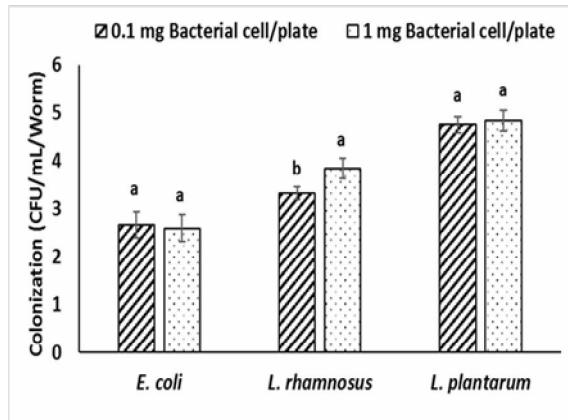
4. Ishi

5. Dauer

6. c-Jun N-terminal kinase (JNK)

1. Zhao et al.
2. Park et al.

پروبیوتیک و پاتوژن هستند. اثر متقابل این گیرندها و سلول‌های اپتیلیال روده تولید برخی سایتوکین‌ها را القا می‌کند که بازسازی سلول‌های اپتیلیال آسیب دیده و به تأخیر انداختن مرگ برنامه ریزی شده سلول (آپوپتوزیس)^۳ را در آنها به دنبال دارد [۲۰]. پروبیوتیک‌ها با داشتن توانایی کلونیزه شدن از چسبندگی پاتوژن‌ها به سلول‌های روده جلوگیری کرده و همچنین قادرند به طور همزمان با تولید باکتریوسین‌ها و کاهش pH روده به طور قابل ملاحظه‌ای جمعیت باکتری‌های بیماریزا را در کلون کاهش دهند [۲۱].

Fig 3 Intestine colonization of *C. elegans* by *L. plantarum* subspecies *plantarum* PTCC 1896, *L. rhamnosus* GG, and *E. coli* OP50 (n=3, p<0.05).

۴- نتیجه گیری

پروبیوتیک‌ها از طرق مختلفی اثرات خود را بر بدن مصرف کننده اعمال می‌کنند و میزان اثر بخشی آنها به سازگاری با بدن میزبان و اکوسیستم روده و شرایط فیزیکوشیمیایی دستگاه گوارش بستگی دارد. مچنیکوف اولین اثر سلامتی بخش پروبیوتیک‌ها را به صورت افزایش طول عمر در افراد ساکن بلغارستان مشاهده کرد. از این رو در این تحقیق اثر سویه پروبیوتیک بومی لاكتوباسیلوس پلانتاروم زیرگونه پلانتاروم PTCC 1896 بر طول عمر و امکان کلونیزه شدن آن در روده، توسط مدل ارگانیسم سینورابدایتیس الگانس، در مقایسه با لاكتوباسیلوس رامنوسوس GG به عنوان یک پروبیوتیک رایج تجاری، بررسی شد. این سویه پروبیوتیک بومی با دوز ۰/۱ میلی‌گرم سلول باکتریایی در هر پلیت طول عمر سینورابدایتیس الگانس را به میزان ۳۶٪^۴ در مقایسه با گروه کنترل که با اشریشیا کلی OP50 تغذیه شدند افزایش داد. همچنین آزمون کلونیزه شدن این سویه نشان داد که از توانایی

تحریک سیستم ایمنی توسط این باکتری‌ها گردد. برای مثال مورامیل دی پپتید^۱ یکی از اجزای پپتیدوگلیکانی موجود در دیواره سلولی باکتری‌های اسید لاتکتیک است که تولید سایتوکین‌ها را توسط ایمونوносیت‌ها تحریک می‌کند. از آنجایی که برخی سایتوکین‌ها مانند ایترکولین-۱ یا فاکتور تومور نکروزیس به عنوان فعال کننده‌های تولید JNK در پستانداران به شمار می‌روند، تنظیم بالادستی DAF-16 از طریق مسیر JNK را می‌توان به عنوان دیگر مکانیسم احتمالی افزایش طول عمر در نماتودها بر شمرد [۱۹].

۴-۲- آزمون کلونیزه شدن

در شکل ۳ میزان کلونیزه شدن باکتری‌های پروبیوتیک در روده سینورابدایتیس الگانس با استفاده از دوزهای مؤثر در افزایش طول عمر (۰/۱ و ۱ میلی‌گرم سلول باکتریایی در هر پلیت) ارائه شده است. توانایی کلونیزه شدن لاكتوباسیلوس پلانتاروم زیرگونه پلانتاروم PTCC 1896 به طرز قابل توجهی نسبت به لاكتوباسیلوس رامنوسوس GG به عنوان یک پروبیوتیک تجاری (کنترل مثبت) بیشتر بود. اثر دوزهای مورد استفاده از لاكتوباسیلوس پلانتاروم زیرگونه پلانتاروم PTCC 1896 بر توانایی کلونیزه شدن آن آن معنادار نبود (p>0/۰۵). در حالی که در مورد لاكتوباسیلوس رامنوسوس GG این اثر معنادار بود (p<0/۰۵) و با افزایش دوز سلول باکتریایی از ۰/۱ به ۱ میلی‌گرم در هر پلیت توانایی کلونیزه شدن آن در روده افزایش یافت. پارک و همکاران (۲۰۱۴) نیز نتایج مشابهی را در مورد کلونیزه شدن سویه‌های پروبیوتیک ایزوله شده از مدفع نوزاد در مقایسه با لاكتوباسیلوس رامنوسوس GG گزارش کردند [۱۳]. وانگ و همکاران (۲۰۱۱) نیز نشان دادند که دو سویه لاكتوباسیلوس ایزوله شده از روده مرغ و خوک به طور قابل توجهی در روده سینورابدایتیس الگانس کلونیزه شد و از کلونیزه شدن سالمونولا جلوگیری کرد [۱۱].

برای توضیح نتایج به دست آمده می‌توان به وجود شباهت ساختاری سلول‌های اپتیلیال روده سینورابدایتیس الگانس و انسان اشاره کرد [۹]. شباهت مذکور این نماتود را به عنوان مدل منحصر به فردی برای بررسی کلونیزه شدن پروبیوتیک‌ها در روده مورد توجه قرار داده است. سلول‌های اپتیلیال روده از طریق گیرنده‌های TLR^۲ قادر به شناسایی باکتری‌های

1. Muramyl dipeptide
2.Toll-like receptors (TLR)

- [6] Zamani-Zadeh, M., Soleimanian-Zad, S., and Sheikh-Zeinoddin, M. 2013. Biocontrol of gray mold disease on strawberry fruit by integration of lactobacillus plantarum A7 with ajwain and cinnamon essential oils. *Journal of Food Science*. 78 (10): 1–7.
- [7] Calvo, D.R., Martorell, P., Genovés, S., and Gosálbez, L. 2016. Development of novel functional ingredients: Need for testing systems and solutions with *Caenorhabditis elegans*. *Trends in Food Science and Technology*. 54: 197–203.
- [8] Brenner, S. 1974. The genetics of *Caenorhabditis elegans*. *Genetics*. 77 (1): 71–94.
- [9] Pukkila-Worley, R. and Ausubel, F.M. 2012. Immune defense mechanisms in the *Caenorhabditis elegans* intestinal epithelium. *Current Opinion in Immunology*. 24 (1): 3–9.
- [10] Zhao, Y., Zhao, L., Zheng, X., Fu, T., Guo, H., and Ren, F. 2013. Lactobacillus salivarius strain FDB89 induced longevity in *Caenorhabditis elegans* by dietary restriction. *Journal of Microbiology*. 51 (2): 183–188.
- [11] Wang, C., Wang, J., Gong, J., Yu, H., Pacan, J.C., Niu, Z., et al. 2011. Use of *Caenorhabditis elegans* for preselecting Lactobacillus isolates to control *Salmonella Typhimurium*. *Journal of Food Protection*. 74 (1): 86–93.
- [12] Ikeda, T., Yasui, C., Hoshino, K., Arikawa, K., and Nishikawa, Y. 2007. Influence of lactic acid bacteria on longevity of *Caenorhabditis elegans* and host defense against *Salmonella enterica* serovar Enteritidis. *Applied and Environmental Microbiology*. 73 (20): 6404–6409.
- [13] Park, M.R., Yun, H.S., Son, S.J., Oh, S., and Kim, Y. 2014. Short communication: Development of a direct in vivo screening model to identify potential probiotic bacteria using *Caenorhabditis elegans*. *Journal of Dairy Science*. 97 (11): 6828–6834.
- [14] Gomez, F., Monsalve, G.C., Tse, V., Saiki, R., Weng, E., Lee, L., et al. 2012. Delayed accumulation of intestinal coliform bacteria enhances life span and stress resistance in *Caenorhabditis elegans* fed respiratory deficient *E. coli*. *BMC Microbiology*. 12 (1): 300.
- [15] Ishii, N., Senoo-Matsuda, N., Miyake, K., Yasuda, K., Ishii, T., Hartman, P.S., et al. 2004. Coenzyme Q10 can prolong *C. elegans* lifespan by lowering oxidative stress.

چسبندگی خوبی به سلول‌های اپیتلیال در مقایسه با لاکتوپاسیلوس رامنوسوس GG برخوردار است. در مجموع می‌توان نتیجه گرفت که سویه بومی لاکتوپاسیلوس پلانتاروم زیرگونه پلانتاروم PTCC 1896 به عنوان یک سویه پروبیوتیک بومی با قابلیت کلونیزه شدن در روده، طول عمر میزبان را افزایش می‌دهد. انجام مطالعات بیشتر با انواع موتابانت‌های سینه‌راباب‌ایتیس الگانس، به منظور بررسی نوع مکانیسم اثر این سویه پروبیوتیک بومی در افزایش طول عمر ضروری به نظر می‌رسد که با انجام این گونه بررسی‌ها امکان تولید محصولات فراسودمند با مشارکت این سویه بومی امکان پذیر می‌گردد.

۵- منابع

- [1] Hill, C., Guarner, F., Reid, G., Gibson, G.R., Merenstein, D.J., Pot, B., et al. 2014. Expert consensus document: The International Scientific Association for Probiotics and Prebiotics consensus statement on the scope and appropriate use of the term probiotic. *Nature Reviews Gastroenterology & Hepatology*. 11 (8): 506–514.
- [2] Sybesma, W., Kort, R., and Lee, Y.K. 2015. Locally sourced probiotics, the next opportunity for developing countries? *Trends in Biotechnology*. 33 (4): 197–200.
- [3] Mirlohi, M., Soleimanian-zad, S., and Sheikh-Zeinodin, M. 2008. Identification of Lactobacilli from Fecal Flora of Some Iranian Infants Subjects & Methods. *Iranian Journal of Pediatrics*. 18 (4): 357–363.
- [4] Mirlohi, M., Soleimanian-Zad, S., Dokhani, S., Sheikh-Zeinodin, M., and Abghary, A. 2009. Investigation of acid and bile tolerance of native lactobacilli isolated from fecal samples and commercial probiotics by growth and survival studies. *Iranian Journal of Biotechnology*. 7 (4): 233–240.
- [5] Zamani-Zadeh, M., Soleimanian-Zad, S., Sheikh-Zeinoddin, M., and Goli, S.A.H. 2014. Integration of *Lactobacillus plantarum* A7 with thyme and cumin essential oils as a potential biocontrol tool for gray mold rot on strawberry fruit. *Postharvest Biology and Technology*. 92: 149–156.

- the National Academy of Sciences of the United States of America.* 102 (12): 4494–9.
- [19] Troemel, E.R., Chu, S.W., Reinke, V., Lee, S.S., Ausubel, F.M., and Kim, D.H. 2006. p38 MAPK regulates expression of immune response genes and contributes to longevity in *C. elegans*. *PLoS Genetics.* 2 (11): 1725–1739.
- [20] Ng, S.C., Hart, A.L., Kamm, M.A., Stagg, A.J., and Knight, S.C. 2009. Mechanisms of action of probiotics: Recent advances. *Inflammatory Bowel Diseases.* 15 (2): 300–310.
- [21] Walker, W.A. 2008. Mechanisms of Action of Probiotics. *Clinical Infectious Diseases.* 46 (2): 87–91.
- Mechanisms of Ageing and Development.* 125 (1): 41–46.
- [16] Lee, S.S. 2003. DAF-16 Target Genes That Control *C. elegans* Life-Span and Metabolism. *Science.* 300 (5619): 644–647.
- [17] Melendez, A., Talloczy, Z., Seaman, M., Eskelinen, E.L., Hall, D.H., and Beth L. 2003. Autophagy Genes Are Essential for Dauer Development and Life-Span Extension in *C. elegans*. *Science.* 301 (5638): 1387–1391.
- [18] Oh, S.W., Mukhopadhyay, A., Svrzikapa, N., Jiang, F., Davis, R.J., and Tissenbaum, H.A. 2005. JNK regulates lifespan in *Caenorhabditis elegans* by modulating nuclear translocation of forkhead transcription factor/DAF-16. *Proceedings of*

پیوست ۱

Media and solutions	Preparation method
NGM medium	20 g agar, 2.5 g bactopeptone, 3 g NaCl, H ₂ O to 1 L and autoclave. Allow the medium to cool to a temperature of 55–60 °C before adding 1 mL of 5 mg/mL cholesterol, 1 mL of 1M CaCl ₂ , 1 mL of 1M MgSO ₄ and 25 mL of 1M KPO ₄ buffer pH 6.0 (108.3 g KH ₂ PO ₄ , 35.6 g K ₂ HPO ₄ , H ₂ O to 1 litre).
M9 buffer	3 g KH ₂ PO ₄ , 6g Na ₂ HPO ₄ , 5 g NaCl, 1mL 1M MgSO ₄ , H ₂ O to 1 L and autoclave.
S buffer	5.85 g NaCl, 1 g K ₂ HPO ₄ , 6 g KH ₂ PO ₄ , H ₂ O to 1 litre and autoclave.
Bleach solution	10 mL solution: 5.5 mL distilled water, 3 mL sodium hypochlorite, 1.5 mL of 5N KOH.

Evaluation of effect of *Lactobacillus plantarum* subspecies *plantarum* PTCC 1896 as a local probiotic on lifespan by the model nematode *Caenorhabditis elegans* *in vivo*

Akbari-Alavijeh, S. ¹, Soleimanian-Zad, S. ^{2,3*}, Mahmoud Sheikh-Zeinoddin ⁴

1. Ph.D. student, Department of Food Science and Technology, College of Agriculture, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran.
2. Professor, Department of Food Science and Technology, College of Agriculture, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran.
3. Head of Research Institute for Biotechnology and Bioengineering, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran.
4. Associate professor, Department of Food Science and Technology, College of Agriculture, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran.

(Received: 2017/09/25 Accepted: 2017/11/11)

According to Metchnikoff observations, the first effect of consumption of probiotics in milk-based fermented products, was long lifespan which needs the intestinal probiotic colonization. The aim of this study was investigation of the effect of *Lactobacillus plantarum* subspecies *plantarum* PTCC 1896 as a local probiotic compared to *Escherichia coli* OP50 as a standard food source on lifespan and their colonization ability in *Caenorhabditis elegans* intestine *in vivo*. In this research, *lactobacillus rhamnosus* GG as a commercial probiotic was used as positive control. To determine the optimum dosage of used probiotics, the concentrations of 0.01, 0.1, 1 and 10 mg bacterial cell/plate were used. Results showed that 0.1 mg bacterial cell/plate of *Lactobacillus plantarum* subspecies *plantarum* PTCC 1896 increased the lifespan of *C. elegans* by 36.95%, compared to *Escherichia coli* OP50. Also colonization test of *Lactobacillus plantarum* subspecies *plantarum* PTCC 1896 showed a good adhesion ability of the bacterial cells to intestinal epithelial cells of the nematode, in comparison to *lactobacillus rhamnosus* GG. So it could be concluded that consumption of *Lactobacillus plantarum* subspecies *plantarum* PTCC 1896 as a local probiotic with a good intestinal colonization capability provides the production features of functional foods containing the probiotic species with the purpose of increasing the host's lifespan.

Keywords: Probiotic, *Caenorhabditis elegans*, Lifespan, Colonization, Functional foods.

---

* Corresponding Author E-Mail Address: soleiman@cc.iut.ac.ir